

[Valdemar Sørensen.]

mand for, saa ligger det i et ganske bestemt Forhold. Jeg maa nemlig betragte Lovgivningen, saaledes som den oprindelig fremtraadte fra den højtærede Indenrigsministers Haand, som et Udtryk for, hvad man i økonomisk Henseende under de forhaandenværende Forhold mente at kunne ofre paa Boligbyggeriet. Der er jo her ikke alene Tale om de Midler, der stilles til Raadighed som en stadig genkommende aarlig Udgift, men ogsaa om økonomiske Midler af langt større Omfang end dem, der kommer til Syne gennem selve Lovforslaget, idet dette Byggeri derved, at det skal finansieres fra Grunden af, repræsenterer en Obligationsmasse af saa og saa mange Millioner, om hvis Placering paa Markedet under de nuværende Forhold Landets Finansledelse naturligtvis maa have gjort sig sine Tanker. Jeg opfatter det med andre Ord saaledes, at denne Lovgivning er holdt inden for de Rammer, man fra Finansledelsens Side anser for forsvarlige i Øjeblikket — og jeg føler mig ikke kompetent til at gaa uden for disse Rammer. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at for saa vidt demokratiske Partier og Partier med demokratiske Anskuelse paa Boligbyggeriets Omraade føler sig foranlediget af Boligsituationen og Beskæftigelsesforholdene til et Fremstød, saa synes jeg, man har Lov til at give Udtryk for den Anskuelse, at i Længden gaar det jo ikke at drive en Pengepolitik, som alvorligt hindrer et Fremstød af denne Art. Det er klart, at økonomisk Forsigtighed er paa sin Plads, men det er dog lige saa klart, at Boligforhold og Beskæftigelsesforhold er saa vigtige Problemer i et Samfunds Liv, at man ogsaa maa vove noget for at komme et Stykke frem. Jeg synes, jeg har Lov til at udtale, at det forekommer mig, at det Vovemed, som er vist her, ikke staar helt paa Højde med det Behov, som Bolig- og Beskæftigelsesforhold raaber til os om hver Dag.

Naar disse Forslag er vedtaget, og vi i det Udvalg, der er stillet os i Udsigt til Belysning af Byggeriets fremtidige Forhold, skal beskæftige os med alle disse Ting, saa bliver den vigtigste Opgave for os at faa fastslaaet, om der i Landets almindelige økonomiske Stilling, med Hensyn til vor Pengepolitik, er Rum for den Betragtning,

jeg for mit Vedkommende gjorde gældende, at vi ikke har Raad til at lade Boligforholdene forfalde og betale $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse om Dagen, naar vi kunde anvende disse Penge paa Arbejdsløn til Fremskaffelse af en nødvendig Forbrugsvare. Jeg haaber indstændigt, at disse Spørgsmaal i Udvalget maa blive taget op fra Grunden af til Bedømmelse ud fra alle foreliggende Forhold, rigtigt afvejet under Hensyntagen til Samfundet i dets Helhed, saaledes at vi hurtigst muligt kan komme ind paa en Lovgivning, som i større Udstrækning end denne i høj Grad anbefalelsværdige Lovgivning kommer til at dække over det, der i Dag virkelig er Trang til i det Samfund, vi lever i: flere og bedre Boliger og en større Beskæftigelse.

I dette Haab skal jeg anbefale at stemme for de foreliggende af Ministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag og i øvrigt at gennemføre det foreliggende Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Hartel: Det er et stort Materiale, Udvalget her har lagt paa Rigsdagens Bord, og vi har jo ikke haft megen Tid til at gennemgaa det; det kan maaske da have den gode Følge, at der saa ikke for mig er Lejlighed til at holde nogen særlig lang Tale; jeg har kun haft det et Par Dage til Gennemgang. Jeg vil anerkende, at det Lovforslag, som her foreligger, med de ret vidtgaende Ændringer, som er foretaget i Udvalget, har faaet et nyt og paa mange Punkter bedre Præg, end det oprindelige Lovforslag havde.

Jeg har med Interesse set, at man i Lovforslagets § 4 har indføjet et helt nyt Afsnit, omhandlende en Række Vedtægtsbestemmelser for Byggeforeninger. Der mangler dog i det, som Flertallet her har kunnet gaa med til, de Tilføjelser, som Mindretallene har ønsket, som gaar ud paa, at hverken Formænd eller Forretningsledere i Boligforeningerne for egen Regning direkte eller indirekte maa udføre privat Virksomhed som Bygherrer eller optræde som Konsulenter. Det forekommer mig, at Flertallet her skulde have lyttet til Mindretallenes Ønsker, saa havde disse Bestemmelser været ideelle.

Vi er enige med Venstremindretallet i,